

JURI NUMMELIN

HUONOIMMAT NOVELLINI

KUSTANTAMO
HELMIVÖ

Huonoimmat novellini

Juri Nummelin

Huonoimmat novellini

Kustantamo Helmivyö
Turku 2022

Kustantaja: Kustantamo Helmivyö
Juri Nummelin: Huonoimmat novellini
ISBN 978-952-72-1199-1
Valmistaja: BoD – Books on Demand,
Norderstedt, Saksa

Sisällysluettelo

Lukijalle **6**

Jumalten tuho (Tähtivaeltaja 4/1988) **11**

Pieni t-paita, vihreä ja valkoisia pilkkuja (Jännityslukemisto N:o 2 / 2008) **37**

Jälkisanat **54**

Se on vain jazzia, Sam Odessa (Ässä N:o 4 / 2012) **56**

Don Cuplaton: Mack Biolan ja lehmänlantamafia (Isku No. 1 / 2004) **59**

Paperi (Jännityslukemisto N:o 4 / 2011) **63**

25 donaa (Jännityslukemisto N:o 4 / 2011) **71**

Lukijalle

Tämä uudenvuoden perinteinen pienjulkaisu sisältää kuusi novellia, jotka olen kirjoittanut eri vuosikymmeninä. Teoksen alaotsikko “Huonoimmat novellini” paljastaa, mistä on kyse.

Suurin osa novelleista on kirjoitettu teini-iällä 1980-luvulla tai korkeintaan 1990-luvun alussa. Osa on jossain vaiheessa kirjoitettu uudestaan, mutta tätä julkaisua varten tekstejä ei ole enää muokattu, ehkä joitain satunnaisia lyöntivirheiden korjailuja lukuun ottamatta. Kaikki on kuitenkin jossain vaiheessa julkaistu, vaikka yhtä lukuun ottamatta kyse on ollut omakustanteisista fanzine-tasoisista lehdistäni, Iskusta, Ässästä ja Jännityslukemisesta.

Kokoelman avaava “Jumalten tuho” oli debyyttinovellini ilmestyessään Tähtivaeltajassa vuonna 1988, jolloin olin 16-vuotias. Julkaisua edelsi mittava editointityö, joka oli vähän raskasta, mutta olin joka tapauksessa kokematon. Novelli ei ollut ensimmäinen julkaistu tekstini, koska olin tuossa vaiheessa julkaissut melkein kahden vuoden ajan elokuva-arvosteluja Satakunnan Työssä. “Jumal-

ten tuho” jäi myös pitkäksi aikaa ainoaksi julkaistuksi novellikseni, mutta yritin vuosien varrella muokata siitä useaan otteeseen pidempää tekstiä. Tein sille myös jatko-osan, mutta Tähtivaeltajan Toni Jerrman ei halunnut julkaista pienoisoromaaniksi venähtänyttä tekstiä. (Jatko-osasta ei käsittääkseni ole sähköistä versiota ja käsikirjoitus lienee tällä hetkellä Kansallisarkiston Turun toimipaikassa eli entisessä Turun maakunta-arkistossa.) Novellin pohjalta valmistui lopulta aivan erilainen mutta samanniminen romaani, jonka Jari Tammen Pikku-idis julkaisi vuonna 2012. Nopeatahtisella ja verisellä kirjalla on korkeintaan kulttimaine, sillä suuri osa sen painoksesta jäi minulle, kun kustantaja ei pystynyt palkkiotani maksamaan. Olen leikitellyt ajatuksella, että sen editoisi ja julkaisisi vielä kerran, mutta en tiedä, maksaisiko se vaivan.

“Pieni t-paita, vihreä ja valkoisia pilkkuja” valmistui todennäköisesti jo vuonna 1985, ja muistelen että kirjoitin ekan version ruutuvihkoon kuulakärkikynällä. Pariin kertaan uudelleenkirjoitettu teksti ilmestyi sekalaisia jämänovelletta kokoilleessa lehdessä Jännityslukemistossa, jota julkaisin kolme numeroa vuosina 2006, 2008 ja 2011; lehtien painosmäärä oli muistaakseni 20–30 ja jakelin tai

myin niitä vain pienelle kaveripiirille. Novellista on tarkemmat jälkisanat sen jälkeen; nekin ilmestyivät Jännityslukemistossa tekstin ohessa.

“Se on vain jazzia, Sam Odessa” on todennäköisesti pari vuotta uudempi kuin edellinen novelli. Ainakin siinä on tavoiteltu selkeämmin taiteellista otetta. Sam Odessa oli yksityisetsiväsankarini, josta kirjoitin useita absurdejakin juttuja 1980-luvun lopulla. Novellin julkaisin kuitenkin vasta piskuisessa Ässä-lehdessä, jota tein neljän numeron verran vuosina 2007-2012.

Typerällä salanimellä Don Cuplaton ilmestynyt “Mack Bolan ja lehmäntamafia” on parissakymmenessä minuutissa kyhätty laajatyypiparodia, joka viittaa tietenkin Don Pendletonin Mack Bolan -kirjoihin. Tarina syntyi, kun tein vuonna 2004 Iskun ensimmäistä numeroa lehteä, jonka ympärille Jännityslukemisto ja Ässäkin muodostuivat - ja huomasin taittovaiheessa, että lehdessä on puolitoista sivua tyhjää. Kirjoitin sitten itse sivut täyteen.

“Paperin” alkuperäisestä kirjoitusajankohdasta minulla ei ole selvää käsitystä, mutta oletan, että suunnittelin sitä Iskuun. Idea oli tullut jostain James Ellroyn kirjasta, jossa

päähenkilö komentaa itseään imperatiivissa. Ajattelin, että kokonaisen novellin voisi kertoa imperatiivissa. Novelli oli pitkään kesken-eräisenä, mutta kun vuonna 2011 päätin, että tekisin vielä yhden numeron Jännityslukemisto- ta, kirjoitin sen väkisin loppuun välittämättä tarinaan jäävistä aukoista tai epäjohton- mukaisuuksista. Tarkka lukija huomaa, että novelli liittyy Mikael X. Messi -nimellä julkaistuun Varsinais-Suomi-kvartettiin.

Samassa Jännityslukemiston numerossa ilmestyi myös teininä tehty parodinen yksityis-etsiväjuttu “25 donaa”, jota editoin lievästi. Jännityslukemiston viimeinen numero on sikäli huvittava tapaus, että luulin julkaisseeni lehteä kolme numeroa ja viimeisen järjestys- numeroksi tuli neljä. Muut novellit nelosnu- merossa olivat Heikki Nevalan vampyyritari- na “Auki vain öisin” (joka oli ehkä tullut hylä- tyksi *Verenhimo*-antologiasta), Petri Hirvosen “Kuolettava keikka”, jonka Petri oli kirjoitta- nut toteutumatta jääneeseen “Suomi-pulpin jättikirjaan”, ja Harri Erkin pornojuttu “Kuinka mies vietellään” (salanimellä Lena Erichs, Cocktail 12/1972), jonka olin kirjoittanut puh- taaksi tekemättä jäänyttä Mälli-lehteä varten, sekä kaksi nimetöntä novellia, joiden lähet- täjä on minulle edelleen mysteeri. Keräilijä-

tuttuni Matti Hollberg piti Jännityslukemiston viimeisestä numerosta ja sanoi, että sellaisia lukemistolehtien pitäisi olla!

Uudenvuodenaattona 2021

Juri Nummelin

JURI NUMMELIN

Tähän kirjaan tunnettu kirjallinen sekatyöläinen Juri Nummelin on valinnut huonoimmat novellinsa. Mistään pöytälaatikoiden jämästä ei ole kuitenkaan kyse, vaan julkaistuista teksteistä – tosin suuri osa on ilmestynyt Nummelinin omakustannelehdissä. Kirja alkaa *Tähtivaeltajassa* vuonna 1988 julkaistulla ”Jumalten tuholla”, josta Nummelin teki myöhemmin romaanin, ja jatkuu erilaisilla rikosnovelleilla, joissa kirjailija kokeilee jopa imperatiivimuotoista kerrontaa.

ISBN 978-952-7211-99-1

HUONOIMMAT NOVELLINI

Kansi: Timo Ronkainen